

Çocuk Ve Kadın

– KARDELEN · 04 Nisan 2013

Bir hayalin sürecinde
Gül dedi kadın
Güldü çocuk
Gül açtı gözlerinde
Gülmeye hasıl kısırlığında

Oysa sürgündü çocuk
Nadas yüreğinde hiç ağırlayamayacağı kadar bir doluluk
Ekimsiz bir düşün kangiren gülüşlerince
Güldü çocuk güldükçe
Tek hedef
Kusursuz bir insan olma çabalarındaydı dayatıldığına

Ahh dedi yürek
İsyan etti çocuk
Kadın sustu
Çocuk güldü
İnadına inadına
Sırtırcasına

Hayat neydi onun için
Kadın kimdi
Belki bir anne
Ya da bir melek miydi
Beyaz bulutlardan düşlediğinde

Ve çocuk gitti
Hiç ardına bakmaksızın
Kadın daldı ardından
Hiç gözünü ayırmaksızın

Bir ses duyuldu ansız/ın
Bir çılgılık! Yandım diyen
Kadın koştu
Bir çılgılık da ondan!

Öldüm diyen
Çocuk gülümsüyordu
Kadın ağlıyordu
Hayalleri gözyaşın(d)a boğuldu
Kangren gülüşlerince

Not;
Neydi hayat?
Birilerine gülmeyi dayatırken
Yanmak mıydı güldüğünce?
Ya da gülmek miydi yandığınca?
İşte bu hiç öğretilmedi! Yaşadığınca...

Kardelen
Serap Sönmez
04.04.2013